

Kyklops

Episode

- [1] [Σιληνός]: Ὡς Βρόμιε, διὰ σὲ μωρίους ἔχω πόνους
[2] νῦν χῶτ' ἐν ἥβῃ τούμὸν εὔσθενει δέμας·
[3] πρῶτον μέν, ἡνίκ' ἐμμανὴς Ἡρας ὑπο
[4] Νύμφας ὄρείας ἐκλιπὼν ὥχου τροφούς·
[5] ἔπειτά γ' ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς
[6] ἐνδέξιος σῷ ποδὶ παρασπιστῆς γεγὼς
[7] Ἐγκέλαδον ἵτεαν εἰς μέσην θενῶν δορὶ¹
[8] ἔκτεινα— φέρ' ἵδω, τοῦτ' ἵδων ὅναρ λέγω;
[9] οὐ μὰ Δί, ἐπεὶ καὶ σκῦλ' ἔδειξα βακχίῳ.
[10] μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Αχιλῆος
καὶ νῦν ἐκείνων μείζον' ἔξαντλῷ πόνου.

[100] Der Kommentartext wird erstellt, indem (Zeilennummer + "Kommentarsuffix" k) verwendet wird, und der gewünschte Text an genau die Stelle im translinear.txt gesetzt wird, an der der Kommentar später auch erscheinen soll.

- [11] ἐπεὶ γὰρ Ἡρα σοι γένος Τυρσηνικὸν
ληστῶν ἐπῶρσεν, ὡς ὁδηθείης μακράν,
[13] ἐγὼ πυθόμενος σὺν τέκνοισι ναυστολῶ
σέθεν κατὰ ζήτησιν. ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρᾳ
[15] αὐτὸς λαβὼν ηὕθυνον ἀμφῆρες δόρυ,
παῖδες δ' ἐρετμοῖς ἡμενοι γλαυκὴν ἄλα
[17] ροθίοισι λευκαίνοντες ἐζήτουν σ', ἄναξ.
ἡδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας
[19] ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ¹
ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἰτναίαν πέτραν,
[21] ἵν' οἱ μονῶπες ποντίου παῖδες θεοῦ
ύκλωπες οίκοϋσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι.
τούτων ἐνὸς ληφθέντες ἐσμὲν ἐν δόμοις
δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ὡς λατρεύομεν
Πολύφημον· ἀντὶ δ' εύίων βακχευμάτων
ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν.
παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
νέμουσι μῆλα νέα νέοι πεφυκότες,
[29] ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας
μένων τέταγμαι τάσδε, τῶδε δυσσεβεῖ
Κύκλωπι δείπνων ἀνοσίων διάκονος.
καὶ νῦν, τὰ προσταχθέντ', ἀναγκαίως ἔχει
σαίρειν σιδηρῷ τῇδε μ' ἀρπάγῃ δόμους,
[34] ὡς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμὸν
καθαροῖσιν ἄντροις μῆλά τ' ἐσδεχώμεθα.
ἡδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορῷ
ποίμνας, τί ταῦτα; μῶν κρότος σικινίδων
όμοιος ὑμῖν νῦν τε χῶτε βακχίῳ
κῶμοι συνασπίζοντες Άλθαιάς δόμους
προσῆγτ' ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι;

Chor

Strophe

[41] [Χορός]: παῖ γενναίων μὲν πατέρων
[42] γενναίων τ' ἐκ τοκάδων,
[43] πᾶ δή μοι νίση σκοπέλους;
[44] οὐ τᾶδ' ὑπήνεμος αὔρα
[45] καὶ ποιηρὰ βοτάνα;
[46] δινᾶέν θ' ὕδωρ ποταμῶν
[47] ἐν πίστραις κεῖται πέλας ἄν
[48] τρων; οὐ σοι βλαχαὶ τεκέων;

Mesode

[49] [Χορός]: —ψύττ· οὐ τᾶδ' οὕ; οὐ τᾶδε νεμῆ
[50] κλιτὺν δροσεράν;
[51] ώή, ρίψω πέτρον τάχα σου
—ϋπαγ' ὥ υπαγ' ὥ κεράστα—
[53] μηλοβότα στασιωρὸν
[54] Κύκλωπος ἀγροβάτα.

Antistrophe

[55] [Χορός]: σπαργῶντας μαστοὺς χάλασσον·
[56] δέξαι θηλαῖσι σπορὰς
[57] ἀς λείπεις ἀρνῶν θαλάμοις.
[58] ποθοῦσί σ' ἀμερόκοιτοι
[59] βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.
[60] εἰς αὐλὰν πότ' ἀμφιβαλεῖς
[61] ποιηροὺς λείπουσα νομοὺς
[62] Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων;
[62a] —νύττ· οὐ τᾶδ' οὕ; οὐ τᾶδε νεμῆ
[62b] κλιτὺν δροσεράν;
[62c] ώή, ρίψω πέτρον
τάχα σου
[62d]

[62e]

[62f]

Epode

[63] [Χορός]: οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροὶ
[64] Βάκχαι τε θυρσοφόροι,
[65] οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ
[66] κρήναις παρ' ὑδροχύτοις,
[67] οὐκ οἴνου χλωραὶ σταγόνες·
[68] οὐδ' ἐν Νύσῃ μετὰ Νυμφῶν

[69] ίακχον ίακχον ώδαν
[70] μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν,
[71] ἀν Θηρεύων πετόμαν
[72] Βάκχαις σὺν λευκόποσιν
[73] ὡ φίλος·
[74] ὡ φίλε Βακχεῖ, ποὶ οἰοπολεῖς;
[75] ποὶ ξανθὰν χαίταν σείεις;
[76] ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόπολος
[77] Θητεύω Κύκλωπι
[78] τῷ μονοδέρκτᾳ δοῦλος ἀλαίνων
[79] σὺν τῷ τράγου χλαίνα μελέα
[80] σᾶς χωρὶς φιλίας.

Episode

- [82] [Σιληνός]: σιγήσατ', ὡ τέκν', ἄντρα δ' ἐς πετρηφεφῆ
[83] ποίμνας ἀθροῖσαι προσπόλους κελεύσατε.
[84] [Χορός]: χωρεῖτ· ἀτὰρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις;
[85] [Σιληνός]: ὥρῳ πρὸς ἀκταῖς ναὸς Ἑλλάδος σκάφος
[86] κώπης τ' ἄνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ¹
[87] στείχοντας ἐς τόδ' ἄντρον· ἀμφὶ δ' αὐχέσι
[88] τεύχη φέρονται κενά, βορᾶς κεχρημένοι,
[89] κρωσσούς θ' ὑδρηλούς. ὡ ταλαίπωροι ξένοι,
[90] τίνες ποτ' εἰσίν; οὐκ ἵσασι δεσπότην
[91] Πολύφημον οἴδις ἐστιν, ἄξενον στέγην
[92] τήνδ' ἐμβεβῶτες καὶ Κυκλωπίαν γνάθου
[93] τὴν ἀνδροβρῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι.
[94] ἀλλ' ἡσυχοι γίγνεσθ', ἵν' ἐκπυθώμεθα
[95] πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αίτναῖον πάγον.
- [96] [Οδυσσεύς]: ξένοι, φράσαιτ' ἀν νᾶμα ποτάμιον πόθεν
[97] δίψης ἄκος λάβοιμεν, εἴ τέ τις θέλει
[98] βορὰν ὁδῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις;
[99] τί χρῆμα; Βρομίου πόλιν ἔσιγμεν ἐσβαλεῖν·
[100] Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὅμιλον εἰσορῶ.
[101] χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.
- [102] [Σιληνός]: χαῖρ', ὡ ξέν', δστις δ' εἴ φράσον πάτραν τε σήν.
- [103] [Οδυσσεύς]: Ἰθακος Ὁδυσσεύς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ.
- [104] [Σιληνός]: οἶδ' ἄνδρα, κρόταλον δριμύ, Σισύφου γένος.
- [105] [Οδυσσεύς]: ἐκεῖνος οὔτός εἰμι· λοιδόρει δὲ μῆ·
- [106] [Σιληνός]: πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;
- [107] [Οδυσσεύς]: ἐξ Ἰλίου γε κάποδε Τρωικῶν πόνων.
- [108] [Σιληνός]: πῶς; πορθμὸν οὐκ ἡδησθα πατρώας χθονός;
- [109] [Οδυσσεύς]: ἀνέμων θύελλαι δεῦρο μ' ἡρπασαν βίᾳ.
- [110] [Σιληνός]: παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἔξαντλεῖς ἐμοί.
- [111] [Οδυσσεύς]: ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;
- [112] [Σιληνός]: ληστὰς διώκων οἱ Βρόμιοι ἀνήρπασαν.
- [113] [Οδυσσεύς]: τίς δ' ἡδε χώρα καὶ τίνες ναίουσί νιν;
- [114] [Σιληνός]: Αίτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.
- [115] [Οδυσσεύς]: τείχη δὲ ποῦ στι καὶ πόλεως πυργώματα;
- [116] [Σιληνός]: οὐκ εἴσο· ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένε.
- [117] [Οδυσσεύς]: τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἦ θηρῶν γένος;
- [118] [Σιληνός]: Κύκλωπες, ἄντρες ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων.

- [119] [Οδυσσεύς]: **τίνος κλύοντες;** ἡ δεδήμευται κράτος;
- [120] [Σιληνός]: **νομάδες· ἀκούει δ'** οὐδὲν ούδεις ούδενός.
- [121] [Οδυσσεύς]: **σπείρουσι δ'**— ἡ τῷ ζῶσι; — Δήμητρος στάχυν;
- [122] [Σιληνός]: **γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾶ.**
- [123] [Οδυσσεύς]: **Βρομίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ροαῖς;**
- [124] [Σιληνός]: **ῆκιστα· τοιγὰρ ἄχορον οἰκοῦσι χθόνα.**
- [125] [Οδυσσεύς]: **φιλόξενοι δὲ χῶσιοι περὶ ξένους;**
- [126] [Σιληνός]: **γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.**
- [127] [Οδυσσεύς]: **τί φῆς;** βορᾶς χαίρουσιν **ἀνθρωποκτόνω;**
- [128] [Σιληνός]: **ούδεις μολὼν δεῦρ' ὅστις οὐ κατεσφάγη.**
- [129] [Οδυσσεύς]: **αύτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦσ' στιν;** ἡ δόμων **ἔσω;**
- [130] [Σιληνός]: **φροῦρος πρὸς Αἴτνη θῆρας ἰχνεύων κυσίν.**
- [131] [Οδυσσεύς]: **οἴσθ' οὖν δὲ δρᾶσον, ὃς ἀπαίρωμεν χθονός;**
- [132] [Σιληνός]: **οὐκ οἴδ', Οδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρώημεν ἄν.**
- [133] [Οδυσσεύς]: **ὅδησον ἡμῖν σίτον, οὐ σπανίζομεν.**
- [134] [Σιληνός]: **οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἴπουν, ἄλλο πλὴν κρέας.**
- [135] [Οδυσσεύς]: **ἄλλ' ἡδὺ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον.**
- [136] [Σιληνός]: **καὶ τυρὸς ὄπιας ἔστι καὶ βοὸς γάλα.**
- [137] [Οδυσσεύς]: **ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασιν πρέπει.**
- [138] [Σιληνός]: **σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσσον;**
- [139] [Οδυσσεύς]: **οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.**
- [140] [Σιληνός]: **ὦ φίλατας εἰπών, οὐ σπανίζομεν πάλαι.**
- [141] [Οδυσσεύς]: **καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς Θεοῦ.**
- [142] [Σιληνός]: **δον ἔξεθρεψα ταῖσδ' ἐγώ ποτ' ἀγκάλαις;**
- [143] [Οδυσσεύς]: **ό Βακχίου παῖς, ὃς σαφέστερον μάθης.**
- [144] [Σιληνός]: **ἐν σέλμασιν νεώς ἔστιν, ἡ φέρεις σύ νιν;**
- [145] [Οδυσσεύς]: **ὅδ' ἀσκὸς δὲς κεύθει νιν· ὃς ὄρᾶς, γέρον.**
- [146] [Σιληνός]: **οὔτος μὲν οὐδὲ ἀν τὴν γνάθον πλήσειέ μου.**
- [147] [Οδυσσεύς]: **ναί·**
- [147a] **δίς γὰρ τόσον πῶμ' ὅσον ἄν ἔξ ἀσκοῦ ῥυῆ.**
- [148] [Σιληνός]: **καλήν γε κρήνην εἴπας ἡδεῖάν τ' ἐμοί.**
- [149] [Οδυσσεύς]: **βούλη σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;**
- [150] [Σιληνός]: **δίκαιοιν· ἡ γὰρ γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ.**
- [151] [Οδυσσεύς]: **καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ' ἀσκοῦ μέτα.**
- [152] [Σιληνός]: **φέρ' ἐκπάταξον, ὃς ἀναμνησθῶ πιών.**
- [153] [Οδυσσεύς]: **ἰδού·**
- [153b] [Σιληνός]: **παπαιάξ, ὃς καλήν ὄσμήν ἔχει.**
- [154] [Οδυσσεύς]: **εἶδες γὰρ αὐτήν;**
- [154b] [Σιληνός]: **οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὄσφραίνομαι.**
- [155] [Οδυσσεύς]: **γεῦσαί νυν, ὃς ἄν μὴ λόγω 'παινῆς μόνον.**
- [156] [Σιληνός]: **βαβαί· χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.**
- [157] **ἄ ἄ ἄ.**
- [158] [Οδυσσεύς]: **μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς;**
- [159] [Σιληνός]: **ώστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.**
- [160] [Οδυσσεύς]: **πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν.**
- [161] [Σιληνός]: **χάλα τὸν ἀσκὸν μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.**
- [162] [Οδυσσεύς]: **ἐκφέρετέ νυν τυρεύματ' ἡ μήλων τόκον.**
- [163] [Σιληνός]: **δράσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.**
- [164] **ώς ἐκπιεῖν γ' ἄν κύλικα μαινοίμην μίαν,**
- [165] **πάντων Κυκλώπων ἀντιδοὺς βοσκήματα,**
- [166] **ῥίψαι τ' ἐς ἄλμην Λευκάδος πέτρας ἄπο,**
- [167] **ἄπαξ μεθυσθεὶς καταβαλών τε τὰς ὄφρυς.**

- [168] ώς ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε μαίνεται·
[169] ἵν' ἔστι τουτί τ' ὄρθδον ἔξανιστάναι
[170] μαστοῦ τε δραγμὸς καὶ παρεσκευασμένου
[171] ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος, ὄρχηστύς θ' ἄμα
[172] κακῶν τε λῆστις. εἴτ' ἐγὼ οὐ κυνήσομαι
[173] τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν
[174] κλαίειν κελεύων καὶ τὸν ὄφθαλμὸν μέσον;
[175] [Χορός]: ἄκου', Ὁδυσσεὺ· διαλαλήσωμέν τί σοι.
[176] [Οδυσσεύς]: καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.
[177] [Χορός]: ἐλάβετε Τροίαν τὴν Ἐλένην τε χειρίαν;
[178] [Οδυσσεύς]: καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν.
[179] [Χορός]: οὔκουν, ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἴλετε,
[180] ἄπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει,
[181] ἐπεί γε πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη;
[182] τὴν προδότιν, ἡ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους
[183] περὶ τοῖν σκελοῖν ἴδοῦσα καὶ τὸν χρύσεον
[184] κλῳὸν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα
[185] ἔξεπτοήθη, Μενέλεων, ἀνθρώπιον
[186] λῷστον, λιποῦσα. μηδαμοῦ γένος ποτὲ
[187] φῦναι γυναικῶν ὥφελ' — εἰ μὴ 'μοὶ μόνῳ.
[188] [Σιληνός]: ίδοù τάδ' ὑμῖν ποιμένων βοσκήματα,
[189] ἄναξ Ὁδυσσεὺ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαί,
[190] πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα.
[191] φέρεσθε· χωρεῖθ' ὡς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,
[192] βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εύίσου.
[193] —οἵμοι· Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;
[194] [Οδυσσεύς]: ἀπολώλαμεν γάρ, ὃ γέρον· ποῖ χρὴ φυγεῖν;
[195] [Σιληνός]: ἔσω πέτρας τῆσδ', οὖπερ ἀν λάθοιτέ γε.
[196] [Οδυσσεύς]: δεινὸν τόδ' εἴπας, ἀρκύων μολεῖν ἔσω.
[197] [Σιληνός]: οὐ δεινόν· εἰσὶ καταψυγαὶ πολλαὶ πέτρας.
[198] [Οδυσσεύς]: οὐ δῆτ'· ἐπεὶ τὰν μεγάλα γ' ἡ Τροία στένοι,
[199] εἰ φευξόμεσθ' ἔν' ἄνδρα, μυρίον δ' ὄχλον
[200] Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὸν ἀσπίδι.
[201] ἀλλ', εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανούμεθ' εὐγενῶς,
[202] ἡ ζῶντες αἴνον τὸν πάρος συσσώσομεν.
[203] [Κύκλωψ]: ἄνεχε· πάρεχε· τί τάδε· τίς ἡ ῥάθυμία;
[204] τί βακχιάζετ'; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,
[205] οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα.
[206] πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;
[207] ἡ πρός γε μαστοῖς εἰσὶ χύπδ μητέρων
[208] πλευρὰς τρέχουσι, σχοινίνοις τ' ἐν τεύχεσιν
[209] πλήρωμα τυρῶν ἔστιν ἔξημελγμένον;
[210] τί φατε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ
[211] δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω.
[212] [Χορός]: ίδού, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν,
[213] καὶ τάστρα καὶ τὸν Ωρίωνα δέρκομαι.
[214] [Κύκλωψ]: ἄριστόν ἔστιν εῦ παρεσκευασμένον;
[215] [Χορός]: πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εύτρεπής ἔστω μόνον.
[216] [Κύκλωψ]: ἡ καὶ γάλακτός εἰσὶ κρατῆρες πλέω;
[217] [Χορός]: ὕστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἦν θέλης, δόλον πίθον.
[218] [Κύκλωψ]: μήλειον ἡ βόειον ἡ μεμιγμένον;
[219] [Χορός]: ὃν ἀν θέλης σύ, μὴ 'μὲ καταπίης μόνον.

- [220] [Κύκλωψ]: ἡκιστ'· ἐπεί μ' ἀν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι
[221] πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἀν ύπὸ τῶν σχημάτων.
[222] ἔα· τίν' ὄχλον τόνδ' ὥρῳ πρὸς αὐλίοις;
[223] λησταὶ τινες κατέσχον ἢ κλῶπες χθόνα;
[224] ὥρῳ γέ τοι τούσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν
[225] στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους,
[226] τεύχη τε τυρῶν συμμιγῆ, γέροντά τε
[227] πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξαδηκότα.
[228] [Σιληνός]: ὕμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.
[229] [Κύκλωψ]: ύπὸ τοῦ; τίς ἐς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν, γέρον;
[230] [Σιληνός]: ύπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τὰ σ' οὐκ εἴων φέρειν.
[231] [Κύκλωψ]: οὐκ ἡσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο;
[232] [Σιληνός]: ἔλεγον ἐγὼ τάδ· οἱ δ' ἐφόρουν τὰ χρήματα·
[233] καὶ τὸν γε τυρὸν οὐκ ἐῶντος ἡσθιον
[234] τούς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· δῆσαντες δὲ σὲ
[235] κλωῷ τριπήχει, κάτα τὸν ὁφθαλμὸν μέσον
[235a] [Σιληνός]: [[Zeile Lost]]
[236] τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἔξαμήσεσθαι βίᾳ,
[237] μάστιγί τ' εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν σέθεν,
[238] κάπειτα συνδήσαντες ἐς θάδώλια
[239] τῆς υηὸς ἐμβαλόντες ἀποδώσειν τινὶ¹
[240] πέτρους μοχλεύειν, ἢ 'ς μυλῶνα καταβαλεῖν.
[241] [Κύκλωψ]: ἄληθες; οὔκουν κοπίδας ὡς τάχιστ' ἵων
[242] θήξεις μαχαίρας καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
[243] ἐπιθεὶς ἀνάψεις; ὡς σφαγέντες αὐτίκα
[244] πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἀπ' ἄνθρακος
[245] θερμὴν ἔδοντος δαῖτα τῷ κρεανόμῳ,
[246] τὰ δ' ἐκ λέβητος ἐφθὰ καὶ τετηκότα.
[247] ὡς ἔκπλεως γε δαιτός εἰμ' ὄρεσκόου·
[248] ἄλις λεόντων ἐστί μοι θοινωμένῳ
[249] ἐλάφων τε, χρόνιος δ' εἷμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.
[250] [Σιληνός]: τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἡθάδων, ὡ δέσποτα,
[251] ἡδίον' ἐστίν. οὐ γὰρ αὖ νεωστί γε
[252] ἄλλοι πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφίκοντο ξένοι.
[253] [Οδυσσεύς]: Κύκλωψ, ἀκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.
[254] ἡμεῖς βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν
[255] σῶν ἄσσον ἄντρων ἡλθομεν νεώς ἄπο.
[256] τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὗτος ἀντ' οἴνου σκύφου
[257] ἀπημπόλα τε κάδιδου πιεῖν λαβῶν
[258] ἐκῶν ἐκοῦσι, κούδεν ἦν τούτων βίᾳ.
[259] ἀλλ' οὗτος ὑγιὲς ούδεν ὕν φησιν λέγει,
[260] ἐπεὶ κατελήφθη σοῦ λάθρᾳ πωλῶν τὰ σά.
[261] [Σιληνός]: ἐγώ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι·
[261b] [Οδυσσεύς]: εἰ ψεύδομαι.
[262] [Σιληνός]: μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ὡ Κύκλωψ,
[263] μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
[264] μὰ τὴν Καλυψώ τάς τε Νηρέως κόρας,
[265] τά θ' ιερὰ κύματ' ἵχθύων τε πᾶν γένος,
[266] ἀπώμοσ', ὡ κάλλιστον ὡ Κυκλώπιον,
[267] ὡ δεσποτίσκε, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγώ
[268] ξένοισι χρήματ'. ἢ κακῶς οὗτοι κακοὶ
[269] οἱ παῖδες ἀπόλοινθ', οὓς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.

- [270] [Χορός]: **αύτὸς ἔχ'.** ἔγωγε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα
[271] περνάντα σ' εἴδον· εἰ δ' ἐγὼ ψευδῆ λέγω,
[272] ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου· τοὺς ξένους δὲ μὴ ἀδίκει.
[273] [Κύκλωψ]: **ψεύδεσθ'**. ἔγωγε τῷδε τοῦ **Ραδαμάνθυος**
[274] μᾶλλον πέποιθα καὶ δικαιότερον λέγω.
[275] Θέλω δ' ἐρέσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ω̄ ξένοι;
[276] ποδαποί; τίς ὑμᾶς ἔξεπαίδευσεν πόλις;
[277] [Οδυσσεύς]: **Ιθακῆσιοι** μὲν τὸ γένος, **Ιλίου δ' ἄπο,**
[278] πέρσαντες ἄστυ, πνεύμασιν **Θαλασσίοις**
[279] σὴν γαῖαν ἔξωσθέντες ἥκομεν, **Κύκλωψ.**
[280] [Κύκλωψ]: **ἢ τῆς κακίστης οἱ μετήλθεθ' ἀρπαγὰς**
[281] **'Ελένης Σκαμάνδρου γείτον'** **Ιλίου πόλιν;**
[282] [Οδυσσεύς]: **οὗτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἔξηντληκότες.**
[283] [Κύκλωψ]: **αἰσχρὸν στράτευμά γ', οἵτινες μιᾶς χάριν**
doch,
[284] **γυναικὸς ἔξεπλεύσατ'** ἐς γαῖαν Φρυγῶν.
[285] [Οδυσσεύς]: **θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν.**
[286] **ἡμεῖς δέ σ', ω̄ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,**
[287] **ἰκετεύομέν τε καὶ λέγομεν ἐλευθέρως·**
[288] **μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφιγμένους φίλους**
[289] **κτανεῖν βοράν τε δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις·**
[290] **οἱ τὸν σόν, ὡναξ, πατέρ' ἔχειν νεῶν ἔδρας**
[291] **έρρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.**
[292] **ἰερεύς τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν**
[293] **Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες ἢ τε Σουνίου**
[294] **δίας Άθανας σῶς ὑπάργυρος πέτρα**
[295] **Γεραίστιοί τε καταφυγαί· τὰ θ' Ἑλλάδος**
[296] **δύσφρον' ὄνείδη Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν·**
[297] **ῶν καὶ σὺ κοινοὶ γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοὺς**
[298] **οἰκεῖς ὑπ' Αἴτνῃ, τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ.**
[299] **νόμος δὲ θυητοῖς, εἰ λόγους ἀποστρέψῃ,**
[300] **ἰκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους**
[301] **ζένιά τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,**
[302] **οὐκ ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη**
[303] **όβελοῖσι νηδὺν καὶ γνάθον πλῆσαι σέθεν.**
[304] **ἄλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἔχήρωσ' Ἑλλάδα,**
[305] **πολλῶν νεκρῶν πιοῦσσα δοριπετῆ φόνον,**
[306] **ἀλόχους τ' ἀνάνδρους γραῦς τ' ἄπαιδας ὠλεσεν**
[307] **πολιούς τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους**
[308] **σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικράν,**
[309] **ποῑ τρέψεται τις; ἄλλ' ἐμοὶ πιθοῦ, Κύκλωψ·**
[310] **πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου, τὸ δ' εὔσεβὲς**
[311] **τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ**
[312] **κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμείψατο.**
[313] [Σιληνός]: **παραινέσαι σοι βούλομαι· τῶν γὰρ κρεῶν**
[314] **μηδὲν λίπης τοῦδ', ἦν τε τὴν γλῶσσαν δάκης,**
[315] **κομψὸς γενήση καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ.**
[316] [Κύκλωψ]: **ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός,**
[317] **τὰ δ' ἄλλα κόμποι καὶ λόγων εύμορφίαι.**
[318] **ἄκρας δ' ἐναλίας ἀς καθίδρυται πατήρ**
[319] **χαίρειν κελεύω· τί τάδε προυστήσω λόγω;**
[320] **Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένε,**

[321] ούδ' οἶδ' ὅ τι Ζεύς ἐστ' ἔμοῦ κρείσσων θεός.
[322] οῦ μοι μέλει τὸ λοιπόν· ὡς δ' οῦ μοι μέλει,
[323] ἄκουσον. ὅταν ἄνωθεν ὅμβρον ἐκχέη,
[324] ἐν τῇδε πέτρᾳ στέγνυ' ἔχων σκηνώματα,
[325] ἥ μόσχον ὀπτὸν ἥ τι θήρειον δάκος
[326] δαιινύμενος, εὗ τέγγων τε γαστέρ' ὑπτίαν,
[327] ἐπεκπιῶν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον
[328] κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
[329] ὅταν δὲ βορέας χιόνα Θρήκιος χέη,
[330] δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλῶν ἐμὸν
[331] καὶ πῦρ ἀναίθων— χιόνος οὐδέν μοι μέλει.
[332] ἥ γῆ δ' ἀνάγκη, κἄν θέλῃ κἄν μὴ θέλῃ,
[333] τίκτουσα ποίαν τάμα πιαίνει βοτά.
[334] ἀγὼ οὔτινι θύω πλὴν ἐμοί, θεοῖσι δ' οὖ,
[335] καὶ τῇ μεγίστῃ, γαστρὶ τῇδε, δαιμόνων.
[336] ὡς τούμπιεῖν γε κὰμφαγεῖν τούφ' ἡμέραν
[337] Ζεὺς οὗτος ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσιν,
[338] λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν. οἱ δὲ τοὺς νόμους
[339] ἔθεντο ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,
[340] κλαίειν ἄνωγα· τὴν δ' ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ
[341] οὐ παύσομαι δρῶν εὖ— κατεσθίων τε σέ.
[342] ξένιά τε λήψη τοιάδ', ὡς ἄμεμπτος ὦ,
[343] πῦρ καὶ πατρῶον τόνδε λέβητά γ', δος ζέσας
[344] σὴν σάρκα διαφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
[345] ἀλλ' ἔρπετ' εἴσω, τῷ κατ' αὔλιον θεῷ
[346] ἵν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες εύωχητέ με.
[347] [Οδυσσεύς]: αἰαῖ, πόνους μὲν Τρωικοὺς ὑπεξέδυν
[348] θαλασσίους τε, νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου
[349] γνώμην κατέσχον ἀλίμενόν τε καρδίαν.
[350] ὦ Παλλάς, ὦ δέσποινα Διογενὲς θεά,
[351] νῦν νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ Ἰλίου
[352] πόνους ἀφίγμαι κάπι κινδύνου βάθρα.
[353] σύ τ', ὦ φαεννῶν ἀστέρων οἰκῶν ἔδρας
[354] Ζεῦ ξένι', ὅρα τάδ· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
[355] ἄλλως νομίζῃ Ζεὺς τὸ μηδὲν ὧν θεός.

Chor

Strophe

[356] [Χορός]: Εύρείας φάρυγγος, ὖ Κύκλωψ,
[357] ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ὡς ἔτοιμά σοι
[358] ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ καὶ ἀνθρακιᾶς ἄπο
[359] χναύειν, βρύκειν,
[359a] κρεοκοπεῖν μέλη ξένων,
[360] δασυμάλλω ἐν αἰγίδι κλινομένω.

Mesode

- [361] [Χορός]: Μή μοι μὴ προσδίδου·
[362] μόνος μόνω γέμιζε πορθμίδος σκάφος.
[363] χαιρέτω μὲν αὐλίς ἄδε,
[364] χαιρέτω δὲ θυμάτων
[365] ἀποβάμιος ἂν ἔχει θυσίαν
[366] Κύκλωψ Αίτναῖος ξενικῶν
[367] κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ.

Antistrophe

- [369] [Χορός]: Νηλής, ὡς τλάμον, ὅστις δωμάτων
[370] έφεστίους ξενικοὺς Ικτῆρας ἐκθύει δόμων,
[372] κόπτων βρύκων
[373] έφθά τε δαινύμενος, μυσαροῖσι τ' ὁδοῦσιν
[374] ἀνθρώπων Θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα,
[375] [Χορός]: [Zeile 3-7]

Μή μοι μὴ προσδίδου·

μόνος μόνω γέμιζε πορθμίδος σκάφος.

[374d]

[374e]

[374f]

Episode

- [375] [Οδυσσεύς]: Ὡς Ζεῦ, τί λέξω, δείν' ίδων ἄντρων ἔσω

[376] κού πιστά, μύθοις εἰκότ', οὐδ' ἔργοις βροτῶ

[377] [Χορός]: τί δ' ἔστ', Ὁδυσσεῦ; μῶν τεθοίναται σέθεν

[378] φίλους ἑταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;

[379] [Οδυσσεύς]: δισσούς γ' ἀθρήσας κάπιβαστάσας χεροῖν,

[380] οἱ σαρκὸς εἶχον εύτραφέστατον πάχος.

[381] [Χορός]: πῶς, ὡς ταλαίπωρ', ἦτε πάσχοντες τάδε;

[382] [Οδυσσεύς]: ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν χθόνα,

[383] ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ύψηλῆς δρυὸς

[384] κορμοὺς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἔπι,

[385] τριστῶν ἀμαζῶν ὃς ἀγώγιμον βάρος.

[386] ἐπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ

[387] ἐστρωσεν εύνην πλησίον πυρὸς φλογί.

[388] κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὃς δεκάμφορον,

[389] μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν ἐσχέας γάλα.

[390] σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὔρος τριῶν

[391] πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
[392] καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί,
[393] ὅβελούς τ', ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,
[394] ξεστοὺς δὲ δρεπάνῳ τάλλα, παλιούρου κλάδων,
[395] Αίτναιά τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις.
[396] ὡς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
[397] Ἀΐδου μαγείρω, φῶτε συμμάρψας δύο
[398] ἐσφαζ' ἔταιρων τῶν ἐμῶν, ὃυθμῷ θ' ἐνὶ¹
[399] τὸν μὲν λέβητος ἐς κύτος χαλκήλατον,
[400] τὸν δ' αὖ, τένοντος ἀρπάσας ἄκρου ποδός,
[401] παίων πρὸς ὁξὺν στόνυχα πετραίου λίθου,
[402] ἐγκέφαλον ἐξέρρανε, καὶ καθαρπάσας
[403] λάβρω μαχαίρᾳ σάρκας ἐξώπτα πυρί²
[404] τὰ δ' ἐς λέβητ' ἐφῆκεν ἔψεσθαι μέλη
[405] ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὄφθαλμῶν χέων
[406] ἔχριμπτόμην Κύκλωπι κάδιακόνουν·
[407] ἄλλοι δ' ὅπως ὅρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας
[408] πτήξαντες είχον, αἷμα δ' οὐκ ἐνῇν χροί.
[409] ἐπεὶ δ' ἔταιρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς
[410] ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθέρ' ἔξιεὶς βαρύν,
[411] ἐσῆλθε μοί τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
[412] Μάρωνος αὐτῷ τοῦδε προσφέρω πιεῖν,
[413] λέγων τάδ'· Ὡ τοῦ ποντίου θεοῦ Κύκλωψ,
[414] σκέψαι τόδ' οἶον Ἐλλὰς ἀμπέλων ἄπο
[415] θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος.
[416] δ δ' ἔκπλεως ὧν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς
[417] ἐδέξατ' ἐσπασέν τ' ἄμυστιν ἐλκύσας
[418] κάπηνεσ' ἄρας χεῖρα· Φίλτατε ξένων,
[419] καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως.
[420] ἥσθεντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπησθόμην ἐγὼ,
[421] ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γιγνώσκων ὅτι
[422] τρώσει νιν οῖνος καὶ δίκην δώσει τάχα.
[423] καὶ δὴ πρὸς ὡδὰς εἴρπ'. ἐγὼ δ' ἐπεγχέων
[424] ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ.
[425] ἄδει δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς
[426] ἄμουσ', ἐπηχεῖ δ' ἄντρον. ἐξελθὼν δ' ἐγὼ
[427] σιγῇ. σὲ σῶσαι κάμ', ἐὰν βούλῃ, θέλω.
[428] ἀλλ' εἴπατ' εἴτε χρήζετ' εἴτ' οὐ χρήζετε
[429] φεύγειν ἄμεικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
[430] ναίειν μέλαθρα Δαναίδων νυμφῶν μέτα.
[431] δο μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατὴρ τάδ' ἤνεσεν.
[432] ἀλλ' ἀσθενής γὰρ κάποκερδαίνων ποτοῦ,
[433] ώσπερ πρὸς ιξῷ τῇ κύλικι λελημένος
[434] πτέρυγας ἀλύει· σὺ δέ— νεανίας γὰρ εἴ—
[435] σώθητι μετ' ἐμοῦ καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον
[436] Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῆ.
[437] [Χορός]: ὡς φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἵδοιμεν ἡμέραν,
[438] Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα.
[439] ὡς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
[440] χηρεύομεν. —τὸν δ' οὐκ ἔχομεν κατ' αὖ φαγεῖν.
[441] [Οδυσσεύς]: ἄκουε δή νυν ἦν ἔχω τιμωρίαν
[442] θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγήν.

- [443] [Χορός]: λέγ', ώς Άσιάδος ούκ ἀν ἥδιον ψόφον
- [444] κιθάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.
- [445] [Οδυσσεύς]: ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
- [446] Κύκλωπας ἡσθεὶς τῷδε Βακχίου ποτῷ.
- [447] [Χορός]: ξυνῆκ'. ἔρημον ξυλλαβών δρυμοῖσί νιν
- [448] σφάξαι μενοινᾶς, ἢ πετρῶν ὕσαι κάτω.
- [449] [Οδυσσεύς]: οὐδὲν τοιοῦτον· δόλιος ἢ 'πιθυμία.
- [450] [Χορός]: πῶς δαί; σοφόν τοί σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλαι.
- [451] [Οδυσσεύς]: κώμοι μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι, λέγων
- [452] ώς οὐ Κύκλωψι πῶμα χρὴ δοῦναι τόδε,
- [453] μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγειν.
- [454] ὅταν δ' ὑπνώσσῃ Βακχίου νικώμενος
- [455] ἀκρεμῶν ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισί τις,
- [456] δὸν φασγάνω 'γὰ τῷδ' ἀποξύνας ἄκρον,
- [457] ἐς πῦρ καθῆσω· κἀθ', ὅταν κεκαυμένον
- [458] ἵδω νιν, ἄρας θερμὸν ἐς μέσην βαλῶ
- [459] Κύκλωπος ὄψιν, δύμα τ' ἐκτήξω πυρί.
- [460] ναυπηγίαν δ' ὕσει τις ἀρμόζων ἀνὴρ
- [461] διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ,
- [462] οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φαεσφόρῳ
- [463] Κύκλωπος ὄψει καὶ συναυανῶ κόρας.
- [464] [Χορός]: Ιοὺ ιού,
- [465] γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὔρήμασιν.
- [466] [Οδυσσεύς]: κάπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε
- [467] νεῶς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος
- [468] διπλαῖσι κώπαις τῇσδ' ἀποστελῶ χθονός.
- [469] [Χορός]: ἔστ' οὖν ὅπως ἀν ὕσπερεὶ σπονδῆς θεοῦ
- [470] κάγὼ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος δύματα
- [471] δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω.
- [472] [Οδυσσεύς]: δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός· οὐ δυλληπτέον.
- [473] [Χορός]: ώς κὰν ἀμάξῶν ἐκατὸν ἀραιμην βάρος,
- [474] εὶ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλουμένου
- [475] ὀφθαλμὸν ὕσπερ σφηκιὰν ἐκθύψομεν.
- [476] [Οδυσσεύς]: σιγάτε νῦν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι·
- [477] χῶταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
- [478] πείθεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους
- [479] τοὺς ἔνδον ὄντας οὐ μόνος σωθήσομαι.
- [480] καίτοι φύγοιμ' ἀν, κάκβέβηκ' ἄντρου μυχῶν·
- [481] ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους,
- [482] ξὺν οἰσπερ ἥλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.

Chor

Anapäste

- [483] [Χορός]: ἄγε, τίς πρῶτος, τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ
- [484] ταχθεὶς δαλοῦ κώπην ὄχμάσας
- [485] Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὕσας
- [486] λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει;
- [487] σίγα σίγα. καὶ δὴ μεθύων
- [488] ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος
- [490] σκαιὸς ἀπωδὸς καὶ κλαυσόμενος

- [491] χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων
 [492] φέρε νιν κώμοις παιδεύσωμεν
 [493] τὸν ἀπαίδευτον·
 [494] πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.

Strophe 1

- [495] [Ημιχ. Χορός]: μάκαρ ὄστις εύιάζει
 [496] βοτρύων φίλαισι πηγαῖς
 [497] ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθείς,
 [498] φίλου ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων
 [499] ἐπὶ δεμνίοις τε ξανθὸν
 [500] χλιδανῆς ἔχων ἐταίρας
 [501] μυρόχριστος λιπαρὸν βό
 [502] στρυχον, αύδῃ δέ· Θύραν τίς οἴξει μοι;

Strophe 2

- [503] [Κύκλωψ]: παπαπᾶ· πλέως μὲν οἶνου,
 [504] γάνυμαι δὲ δαιτὸς ἥβη,
 [505] σκάφος ὀλκὰς ὡς γεμισθεὶς
 [506] ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας.
 [507] ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὔφρων
 [508] ἐπὶ κῶμον ἥρος ὄραις
 [509] ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.
 [510] φέρε μοι, ξεῖνε, φέρ', ἀσκὸν ἔνδος μοι.

Strophe 3

- [511] [Χορός]: καλὸν ὅμμασιν δεδορκὼς
 [512] Καλὸς ἐκπερᾶ μελάθρων.
 [513] —παπαπᾶ· φιλεῖ τις ἡμάς. -
 [514] λύχνα δ' ἀμμένον δαία σὸν
 [515] χρόα χώς τέρεινα νύμφα
 [516] δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων.
 [517] στεφάνων δ' οὐ μία χροιὰ
 [518] περὶ σὸν κράτα τάχ' ἔξομιλήσει.

Episode

- [519] [Οδυσσεύς]: Κύκλωψ, ἄκουσον· ώς ἐγὼ τοῦ Βακχίου
 [520] τούτου τρίβων εἴμ', δὸν πιεῖν ἔδωκά σοι.
 [521] [Κύκλωψ]: ὁ Βάκχιος δὲ τίς θεὸς νομίζεται;
 [522] [Οδυσσεύς]: μέγιστος ἀνθρώποισιν ἔς τέρψιν βίου.
 [523] [Κύκλωψ]: ἐρυγγάνω γοῦν αύτὸν ἡδέως ἐγώ.
 [524] [Οδυσσεύς]: τοιόσδ' ὁ δαίμων· οὐδένα βλάπτει βροτῶν.
 [525] [Κύκλωψ]: θεὸς δ' ἐν ἀσκῷ πῶς γέγηθ' οἴκους ἔχων;
 [526] [Οδυσσεύς]: ὅπου τιθῇ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εύπετής.
 [527] [Κύκλωψ]: οὐ τοὺς θεοὺς χρὴ σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασιν.
 [528] [Οδυσσεύς]: τί δ', εἴ σε τέρπει γ'; ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν;
 [529] [Κύκλωψ]: μισῶ τὸν ἀσκόν· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.
 [530] [Οδυσσεύς]: μένων νυν αύτοῦ πίνε κεύθυμει, Κύκλωψ.
 [531] [Κύκλωψ]: οὐ χρή μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ;

- [532] [Οδυσσεύς]: **έχων γὰρ αὐτὸς τιμιώτερος φανῆ.**
- [533] [Κύκλωψ]: **διδοὺς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος.**
- [534] [Οδυσσεύς]: **πυγμὰς ὁ κῶμος λοίδορόν τ' ἔριν φιλεῖ.**
- [535] [Κύκλωψ]: **μεθύω μέν, ἔμπας δ' οὕτις ἀν ψαύσειέ μου.**
- [536] [Οδυσσεύς]: **ὦ τάν, πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρὴ μένειν.**
- [537] [Κύκλωψ]: **ἡλίθιος ὅστις μὴ πιὼν κῶμον φιλεῖ.**
- [538] [Οδυσσεύς]: **ὸς δ' ἀν μεθυσθείς γ' ἐν δόμοις μείνῃ, σοφός.**
- [539] [Κύκλωψ]: **τί δρῶμεν, ὦ Σιληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;**
- [540] [Σιληνός]: **δοκεῖ. τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ;**
- [541] [Κύκλωψ]: **καὶ μὴν λαχνώδες τ' οῦδας ἀνθηρᾶς χλόης . . .**
- [542] [Σιληνός]: **καὶ πρός γε θάλπος ἡλίου πίνειν καλόν.**
- [543] **κλίθητί νύν μοι πλευρὰ θεὶς ἐπὶ χθονός.**
- [544] [Κύκλωψ]: **ἰδού.**
- [545] **τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὅπισθε μου τίθης;**
- [546] [Σιληνός]: **ἄς μὴ παριών τις καταβάλῃ.**
- [546b] [Κύκλωψ]: **πίνειν μὲν οὖν**
- [547] **κλέπτων σὺ βούλη· κάτθες αὐτὸν ἐς μέσον.**
- [548] **σὺ δ', ὦ ξέν', εἰπὲ τοῦνομ' ὃ τι σε χρὴ καλεῖν.**
- [549] [Οδυσσεύς]: **Οὔτιν· χάριν δὲ τίνα λαβών σ' ἐπαινέσω;**
- [550] [Κύκλωψ]: **πάντων σ' ἐταίρων ὑστερον θοινάσομαι.**
- [551] [Σιληνός]: **καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.**
- [552] [Κύκλωψ]: **οὔτος, τί δρᾶς; τὸν οἴνον ἐκπίνεις λάθρα;**
- [553] [Σιληνός]: **οὐκ, ἀλλ' ἔμ' οὔτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.**
- [554] [Κύκλωψ]: **κλαύση, φιλῶν τὸν οἴνον οὐ φιλοῦντά σε.**
- [555] [Σιληνός]: **ναὶ μὰ Δί', ἐπεί μού φησ' ἔραν ὄντος καλοῦ.**
- [556] [Κύκλωψ]: **ἔγχει, πλέων δὲ τὸν σκύφον. δίδου μόνον.**
- [557] [Σιληνός]: **πῶς οὖν κέκραται; φέρε διασκεψώμεθα.**
- [558] [Κύκλωψ]: **ἀπολεῖς· δὸς οὔτως.**
- [558b] [Σιληνός]: **ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἀν γέ σε**
- [559] **στέφανον ἴδω λαβόντα γεύσωμαι τ' ἔτι . . .**
- [560] [Κύκλωψ]: **ὦ οἰνοχόος ἄδικος.**
- [560b] [Σιληνός]: **οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὦ οἶνος γλυκύς.**
- [561] **ἀπομυκτέον δέ σοι ἐστιν ὡς λήψη πιεῖν.**
- [562] [Κύκλωψ]: **ἰδού, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἱ τρίχες τέ μου.**
- [563] [Σιληνός]: **Θέες νυν τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, κάτ' ἔκπιε,**
- [564] **ώσπερ μ' ὄρας πίνοντα— χώσπερ οὐκ ἔμε.**
- [565] [Κύκλωψ]: **ἄ ἄ, τί δράσεις;**
- [565b] [Σιληνός]: **ἡδέως ἡμύστισα.**
- [566] [Κύκλωψ]: **λάβ', ὦ ξέν', αὐτὸς οἰνοχόος τέ μοι γενοῦ.**
- [567] [Οδυσσεύς]: **γιγνώσκεται γοῦν ἡ ἄμπελος τὴμῇ χερί.**
- [568] [Κύκλωψ]: **φέρ' ἔγχεόν νυν.**
- [568b] [Οδυσσεύς]: **ἔγχέω, σίγα μόνον.**
- [569] [Κύκλωψ]: **χαλεπὸν τόδ' εἴπας, ὅστις ἀν πίνη πολύν.**
- [570] [Οδυσσεύς]: **ἰδοὺ λαβών ἔκπιθι καὶ μηδὲν λίπης.**
- [571] **συνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χρὴ τῷ πώματι.**
- [572] [Κύκλωψ]: **παπαῖ, σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.**
- [573] [Οδυσσεύς]: **κὰν μὲν σπάσης γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολύν,**
- [574] **τέγξας ἄδιψον υηδύν, εἰς ὕπνον βαλεῖ,**
- [575] **ἢν δ' ἐλλίπης τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος.**
- [576] [Κύκλωψ]: **ἰοὺ ιού,**
- [577] **ώς ἔξενευσα μόγις· ἄκρατος ἡ χάρις.**
- [578] **ὸ δ' ούρανός μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ**

[579] τῇ γῇ φέρεσθαι, τοῦ Διός τε τὸν θρόνον
[580] λεύσσω, τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας.
[581] —οὐκ ἂν φιλήσαιμ· — αἱ Χάριτες πειρῶσί με. —
[582] ἄλις Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι.
[583] κάλλιστα, νὴ τὰς Χάριτας. —ῆδομαι δέ πως
[584] τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον ἥ τοις θήλεσιν.
[585] [Σιληνός]: ἐγὼ γὰρ ὁ Διός είμι Γανυμήδης, Κύκλωψ;
[586] [Κύκλωψ]: ναὶ μὰ Δί', δν ἀρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τοῦ Δαρδάνου.
[587] [Σιληνός]: ἀπόλωλα, παῖδες· σχέτλια πείσομαι κακά.
[588] [Κύκλωψ]: μέμφη τὸν ἐραστὴν κάντρυφᾶς πεπωκότι;
[589] [Σιληνός]: οἴμοι· πικρότατον οἶνον ὅψομαι τάχα.
[590] [Οδυσσεύς]: ἄγε δῆ, Διονύσου παῖδες, εύγενῃ τέκνα,
[591] εὗδον μὲν ἀνήρ· τῷ δ' ὑπνῷ παρειμένος
[592] τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὡθήσει κρέα.
[593] δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὡθεῖ καπνὸν
[594] παρευτέρισται· κούδεν ἄλλο πλὴν πυροῦν
[595] Κύκλωπος ὅψιν· ἀλλ' ὅπως ἀνήρ ἔσῃ.
[596] [Χορός]: πέτρας τὸ λῆμα κάδάμαντος ἔξομεν.
[597] χώρει δ' ἐς οἴκους, πρίν τι τὸν πατέρα παθεῖν
[598] ἀπάλαμψον· ὡς σοι τάνθάδ' ἐστὶν εὔτρεπη.
[599] [Οδυσσεύς]: Ἡφαιστ', ἄναξ Αἰτναῖε, γείτονος κακοῦ
[600] λαμπρὸν πυρώσας ὅμμ' ἀπαλλάχθηθ' ἄπαξ,
[601] σύ τ', ὦ μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευμ', "Υπνε,
[602] ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ,
[603] καὶ μὴ 'πὶ καλλίστοισι Τρωικοῖς πόνοις
[604] αὐτὸν τε ναύτας τ' ἀπολέσητ' Οδυσσέα
[605] ὑπ' ἀνδρός, ὃ θεῶν οὐδὲν ἥ βροτῶν μέλει.
[606] ἥ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἡγείσθαι χρεών,
[607] τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσονα.

Lyrik

[608] [Χορός]: λήψεται τὸν τράχηλον
[609] ἐντόνως ὁ καρκίνος
[610] τοῦ ξενοδαιτυμόνος· πυρὶ γὰρ τάχα
φωσφόρους ὄλεῖ κόρας.
[611] ἥδη
δαλὸς ἡνθρακωμένος
κρύπτεται ἐς σποδιάν, δρυὸς ἄσπετον
[616] ἔρυνος· ἀλλ' ἵτω Μάρων·
[616a] πρασσέτω·
[617] μαινομένου 'ξελέτω βλέφαρον Κύ
κλωπος, ὡς πίη κακῶς.
[618] κάγῳ
[620] τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον πο
θεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,
[622] Κύκλω
Kyklō
[622a] πος λιπῶν ἐρημίαν·
pos
[623] ἄρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι;
[624] [Οδυσσεύς]: σιγάτε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἡσυχάζετε,

- [625] συνθέντες ἄρθρα στόματος· ούδε πνεῖν ἐῶ,
 [626] οὐ σκαρδαμύσσειν ούδε χρέμπτεσθαι τινα,
 [627] ὡς μὴ 'ξεγερθῇ τὸ κακόν, ἔστ' ἀν δύματος
 [628] ὄψις Κύκλωπος ἔξαμιλληθῇ πυρί.
- [629] [Χορός]: σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.
 [630] [Οδυσσεύς]: ἄγε νῦν ὅπως ἄψεσθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν
 [631] ἔσω μολόντες· διάπυρος δ' ἔστιν καλῶς.
 [632] [Χορός]: οὐκοῦν σὺ τάξεις οὕστινας πρώτους χρεῶν
 [633] καυτὸν μοχλὸν λαβόντας ἔκκασιν τὸ φῶς
 [634] Κύκλωπος, ὡς ἀν τῆς τύχης κοινώμεθα;
 [635] [Χορός Α]: ἡμεῖς μέν ἐσμεν μακροτέρω πρὸ τῶν θυρῶν
 [636] ἔστωτες ὥθεῖν ἐς τὸν ὄφθαλμὸν τὸ πῦρ.
 [637] [Χορός Β]: ἡμεῖς δὲ χωλοί γ' ἀρτίως γεγενήμεθα.
 [638] [Χορός Γ]: ταύτον πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοὶ· τοὺς γὰρ πόδας
 [639] ἔστωτες ἐσπάσθημεν οὐκ οἴδ' ἐξ ὅτου.
 [640] [Οδυσσεύς]: ἔστωτες ἐσπάσθητε;
 [640b] [Χορός Δ]: καὶ τά γ' δύματα
 [641] μέστ' ἔστιν ἡμῖν κόνεος ἢ τέφρας ποθέν.
 [642] [Οδυσσεύς]: ἄνδρες πονηροὶ κούδεν οἶδε σύμμαχοι.
 [643] [Χορός]: ὅτιὴ τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτίρομεν
 [644] καὶ τοὺς ὄδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
 [645] τυπτόμενος, αὔτη γίγνεται πονηρία;
 [646] ἀλλ' οἴδ' ἐπωδῆν Ὄρφέως ἀγαθὴν πάνυ,
 [647] ὡς αὐτόματον τὸν δαλὸν ἐς τὸ κρανίον
 [648] στείχονθ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.
 [649] [Οδυσσεύς]: πάλαι μὲν ἥδη σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει,
 [650] νῦν δ' οἴδ' ἄμεινον. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις
 [651] χρῆσθαι μ' ἀνάγκη. χειρὶ δ' εἰ μηδὲν σθένεις,
 [652] ἀλλ' οὖν ἐπεγκέλευέ γ', ὡς εὔψυχίαν
 [653] φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
 [654] [Χορός]: δράσω τάδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.
 [655] κελευσμάτων δ' ἔκατι τυφέσθω Κύκλωψ.

Lyrik

- [656] [Χορός]: ίώ ίώ· γενναιότατ' ὡ
 [657] θεῖτε σπεύδετ'. ἔκκαιτε τὰν ὄφρὺν
 [658] θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα
 [659] τυφέτω, καιέτω
 [660] τὸν Αἴτνας μηλονόμον.
 [661] τόρνευ', ἔλκε, μή σ' ἐξοδυνηθεὶς
 [662] δράσῃ τι μάταιον.
- [663] [Κύκλωψ]: ὕμοι, κατηνθρακώμεθ' ὄφθαλμοῦ σέλας.
- [664] [Χορός]: καλός γ' ὁ παιάν· μέλπε μοι τόνδ', ὦ Κύκλωψ.
- [665] [Κύκλωψ]: ὕμοι μάλ', ὡς ὑβρίσμεθ', ὡς ὄλώλαμεν.
- [666] ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας
- [667] χαίροντες, ούδεν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰρ
- [668] σταθεὶς φάραγγος τάσδ' ἐναρμόσω χέρας.
- [669] [Χορός]: τί χρῆμ' ἀυτεῖς, ὦ Κύκλωψ;
- [669b] [Κύκλωψ]: ἀπωλόμην.
- [670] [Χορός]: αἰσχρός γε φαίνη.
- [670b] [Κύκλωψ]: κάπι τοῖσδε γ' ἄθλιος.

[671] [Χορός]: μεθύων κατέπεσες ἐς μέσους τοὺς ἄνθρακας;

[672] [Κύκλωψ]: Οὗτις μ' ἀπώλεστ.

[672b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' οὐδεὶς ἡδίκει.

[673] [Κύκλωψ]: Οὗτις με τυφλοῖ βλέφαρον.

[673b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' εἰ τυφλός.

[674] [Κύκλωψ]: ὡς δὴ σύ—

[674b] [Χορός]: καὶ πῶς σ' οὔτις ἀν θείη τυφλόν;

[675] [Κύκλωψ]: σκώπτεις. ὁ δ' Οὗτις ποῦ στιν;

[675b] [Χορός]: οὐδαμοῦ, Κύκλωψ.

[676] [Κύκλωψ]: ὁ ξένος, ἵν' ὄρθως ἐκμάθης, μ' ἀπώλεσεν,

[677] ὁ μιαρός, ὃς μοι δοὺς τὸ πῶμα κατέκλυσεν.

[678] [Χορός]: δεινὸς γάρ οἴνος καὶ παλαιέσθαι βαρύς.

[679] [Κύκλωψ]: πρὸς θεῶν, πεφεύγασ' ἢ μένουσ' ἔσω δόμων;

[680] [Χορός]: οὗτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα

[681] λαβόντες ἐστήκασι.

[681b] [Κύκλωψ]: ποτέρας τῆς χερός;

[682] [Χορός]: ἐν δεξιᾷ σου.

[682b] [Κύκλωψ]: ποῦ;

[682c] [Χορός]: πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.

[683] ἔχεις;

[683b] [Κύκλωψ]: κακόν γε πρὸς κακῷ τὸ κρανίον

[684] παίσας κατέαγα.

[684b] [Χορός]: καί σε διαφεύγουσί γε.

[685] [Κύκλωψ]: οὐ τῇδ' ἐπεὶ τῇδ' εἶπας;

[685b] [Χορός]: οὕτη ταύτη λέγω.

[686] [Κύκλωψ]: πῇ γάρ;

[686b] [Χορός]: περιάγου, κεῖσε, πρὸς τάριστερά.

[687] [Κύκλωψ]: οἵμοι γελῶμαι κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς.

[688] [Χορός]: ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ πρόσθεν οὗτός ἐστί σου.

[689] [Κύκλωψ]: ὦ παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εἰ;

[689b] [Οδυσσεύς]: τηλοῦ σέθεν

[690] φυλακαῖσι φρουρῷ σῶμ' Όδυσσέως τόδε.

[691] [Κύκλωψ]: πῶς εἶπας; ὄνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις.

[692] [Οδυσσεύς]: ὅπερ γ' ὁ φύσας ὠνόμαζ' Όδυσσέα.

[693] δώσειν δ' ἔμελλες ἀνοσίου δαιτὸς δίκας·

[694] κακῶς γάρ ἀν Τροίαν γε διεπυρωσάμην

[695] εἰ μή σ' ἐταίρων φόνου ἐτιμωρησάμην.

[696] [Κύκλωψ]: αἰσι· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται.

[697] τυφλὴν γάρ ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη

[698] Τροίας ἀφορμηθέντος. ἀλλὰ καὶ σέ τοι

[699] δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισεν,

[700] πολὸν θαλάσση χρόνον ἐναιωρούμενον.

[701] [Οδυσσεύς]: κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ δέδραχ' ὅπερ λέγεις.

[702] ἔγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἴμι καὶ νεώς σκάφος

[703] ἥσω 'πὶ πόντον Σικελὸν ἐς τ' ἐμὴν πάτραν.

[704] [Κύκλωψ]: οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τῇσδ' ἀπορρήξας πέτρας

[705] αὐτοῖσι συνναύταισι συντρίψω βαλών.

[706] ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἴμι, καίπερ ὧν τυφλός,

[707] δι' ἀμφιτρῆτος τῇσδε προσβαίνων ποδί.

[708] [Χορός]: ἡμεῖς δὲ συνναῦται γε τοῦδ' Όδυσσέως

[709] ὄντες τὸ λοιπὸν Βακχίω δουλεύσομεν.